

СЕРВАНТЕСЪ И НЕГОВАТА КНИГА „ДОНЪ КИХОТЪ“.

(Кратки бълѣжки — за юноши).

Мигуелъ Сервантесъ де Сааведра е великъ испански писателъ, добилъ всевъѣтска слава съ своето безсмъртно съчинение „Донъ Кихотъ“. Това негово съчинение е прѣведено на всичкитъ езици. На български го е прѣвелъ покойния патриотъ — писателъ Трайчо Китанчевъ. Огъ всички сатири¹⁾, които сж написани до сега, тая на Сервантеса изглежда да е едноврѣменно и най-дълбока и най-смислена и най-забавителна. Въ нея Сервантесъ проявява всичкитъ свои качества на великъ романистъ, поради числото, разнообразието и оригиналността на епизодигъ (отдѣлнитъ разкази, вмѣкнати въ съчинението). Неговата главна цѣль, обаче, е била да обърне въ присмѣхъ рицарскитъ романи, отъ които тѣй много е била заражена по онова врѣме читающата публика въ Испания. И той е постигналъ своята цѣль повече отъ всѣки други: слѣдъ появата на неговата книга, всѣки считалъ за обидно и глупаво да губи врѣмето си въ четене на глупави книги, пълни съ фантастични подвизи на несжществувачи рицари. Сервантесъ е написалъ и нѣколко новели, съ по-малко значение, но въ които пакъ личи свойствената му духовитостъ. Отъ тия новели има прѣведени една-два на български, между които е крайно забавителната новела: „Внукътъ на Санчо Панса“, прѣведена и издадена въ отдѣлна книжка отъ редактора на „Картинна галерия“.

Историята на Сервантеса е добръ позната. Той е роденъ въ 1547 година, въ града Алкала. Той е

билъ отъ благородно произхождение, но бѣденъ; въ битката при Лепантъ, той е билъ раненъ и за прѣзъ цѣлия си животъ е останалъ сакатъ съ лѣвата си ръка. Послѣ той е билъ заловенъ въ плѣнъ и отведенъ въ Алжиръ, кждѣто е прѣкаралъ тежки години въ робство. На тридесетъ и четвъртата си година той се е завърналъ въ отечеството си и се е прѣдалъ на писателски трудъ. Ала много малко е отцѣнило тогавашното общество неговия талантъ и Сервантесъ е търпѣлъ, въпрѣки многобройнитъ книги що е написалъ, голѣми лишения въ живота си, даже гладъ. Но не само лишения и бѣднотия сж измѣчвали великия романистъ. Той много е пострадалъ и отъ грозната тогавашна инквизиция. За нѣкои негови волни думи, писани по адресъ на духовенството, той е билъ хвърленъ въ тъмница. Но тукъ великиятъ писателъ е пакъ работилъ и е написалъ първитъ нѣколко глави отъ своето безсмъртно съчинение — Донъ-Кихотъ. Сервантесъ е умрѣлъ въ 1616 година въ гр. Мадридъ.

За да запознаемъ отчасти нашитъ малки четци съ великото художествено творение на испанския писателъ, ние тукъ даваме нѣкои извадки отъ него, придружени съ илюстрации, които правятъ текста още по-занимателенъ. Една частъ отъ извадкитъ сж заимствувани отъ новоиздадената хрестоматия за II кл. на Г-на Кл. Карагулевъ, който е съумѣлъ да прѣдаде и на български всичкия хуморъ на оригиналното съчинение, а другата частъ е нашъ прѣводъ. Наскоро, обаче, редакцията на „Картинна Галерия“ ще издаде едно съкращение на съчинението „Донъ Кихотъ“, изпѣстрено съ многобройни илюстрации и пригодно за юноши, каквито издания има вече у всичкитъ народи.

Г. П.

¹⁾ Съчинение въ стихове или проза, въ което се осмива нѣкой общественъ недѣжъ, се казва *сатира*.